

РЕШЕНИЕ

№ 6886

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 26.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8905** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, вр. с чл. 195 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЕСТЕТИК СЪРВИСИЗ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Амер Мрад, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], срещу Решение № Р-509/32-540641/31.08.2023г.- на Директора на Агенция „Митници“, с което е потвърдено като законосъобразно Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) № РПНОМ-5800-11/32-472047, издадено от Директор на ТД Митница С.. С цитираното ПНОМ на „ЕСТЕТИК СЪРВИСИЗ“ ЕООД е наложена следната обезпечителна мярка, а именно : „Запор върху всички банкови сметки на дружеството, както и депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление“, находящи се във всички банки и клонове на чуждестранни банки в Р България до размера на сумата от 56 702.02 лв.“ Твърди, че така постановеното решение на директора на Агенция „Митници“ е незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено. Излага съображения, че наложеният запор е за бъдещи неустановени вземания т.е. не са налице изискуеми вземания, което да налага нуждата от процесното обезпечение.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата - Директорът на ТД „Митница“ С., чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли настоящата инстанция да постанови решение, с което да потвърди оспореното

решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

С Решение № Р-509/32-540641/31.08.2023г.- на Директора на Агенция „Митници“, постановено в производство по реда на чл. 197, ал. 1 от ДОПК, решаващият орган е оставил без уважение жалбата на „ЕСТЕТИК СЪРВИСИЗ“ ЕООД срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) № РПНОМ-5800-11/32-472047, издадено от Директор на ТД Митница С., с което постановление на основание чл. 200 ДОПК и чл.202, вр. чл. 195, ал. 1 - 3 от ДОПК на жалбоподателя са наложени обезпечителни мерки „Запор върху всички банкови сметки на дружеството, както и депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление“, находящи се във всички банки и клонове на чуждестранни банки в Р България до размера на сумата от 56 702.02 лв.

Срещу постановлението „ЕСТЕТИК СЪРВИСИЗ“ ЕООД е подало жалба, която решаващият орган е приел за неоснователна и е оставил същата без уважение, като е потвърдил като правилно и законосъобразно обжалваното постановление за налагане на обезпечителни мерки.

Предмет на спора по настоящото дело са законосъобразността на решението на директора на Агенция Митници и наложените обезпечения с потвърденото от него постановление.

При така установеното от фактическа страна при извършената проверка за допустимост на жалбата, настоящата инстанция намира, че жалбата е допустима, подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, до компетентния съд и в законоустановения срок, посочен в чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Разгледана по същество обаче, жалбата на „ЕСТЕТИК СЪРВИСИЗ“ ЕООД е неоснователна, по следните съображенията:

Съдът съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК е длъжен да извърши цялостна проверка за законосъобразност на обжалвания акт.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство са Решението на директора на Агенция "Митници" и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки. Независимо, че в разпоредбата на чл. 206б, ал. 4 от ЗМ е предвидено, че на обжалване подлежи решението на директора на Агенция "Митници", целта на търсената защита се заключава в отмяната на обезпечителните мерки, които именно засягат правата и интересите на жалбоподателя. Такава отмяна съдът не може да постанови, без да извърши проверка за законосъобразност и на акта, с който е наложена обезпечителната мярка, а именно Постановлението за налагане на обезпечителни мерки. В хода на тази проверка съдът следва да прецени компетентността на органа, който го е издал, спазването на материалноправните и процесуални изисквания, съдържа ли необходимите реквизити и съответства ли на целта на закона.

Съдът намира процесното Постановление за издадено от материално и териториално компетентен орган по чл. 206б, ал. 1 от ЗМ.

Оспореното решение също е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 206б, ал. 2 от ЗМ, а именно от Директора на Агенция "Митници".Постановлението и потвърждаващото го Решение са издадени в писмена форма, съдържат фактически и правни основания и при спазване на

административнопроизводствените правила. Налице са изложени конкретни фактически и правни основания за издаването на постановлението.

Актът е издаден в предвидената от закона форма, при спазване на разпоредбите на чл. 206а - 206в от Закона за митниците, относно налагане на обезпечителни мерки от митническите органи, при пълно спазване на процесуалните правила в хода на административното производство.

Обезпечителната мярка съответства напълно на вида и размера на имуществените санкции и административният орган е обосновал вероятността /предположението/, че без нея ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането им, предвид изключително големия им размер, с което са налице положителните предпоставки чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, за да бъде наложена - размерът и видът на вземането и обезпечителната нужда. Обезпечителна мярка е от вида на посочените в чл.206а, ал. 1, т. 1 - запор на длъжника. Спазено е изискването на чл. 206а, ал.3 от ЗМ за съответствие на обезпечителната мярка с размера на държавните вземания, за обезпечаване събирането, на които е наложена. В конкретния случай размерът на бъдещите вземания е определен съгласно размера на прогнозираните имуществени санкции, които ще бъдат наложени.

Основна материалноправна предпоставка за налагане на обезпечителните мерки е обстоятелството налице ли е обезпечителна нужда. По отношение на обезпечителните мерки по чл. 206а и сл. от ЗМ законодателят дефинира обезпечителната нужда като последица от неприлагането на мерките - когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митните сборове и другите държавни вземания, събирани от митническите органи.

Административният орган правилно е счел, че в конкретния случай са налице условията по чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, тоест че без прилагането на мерките събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или затруднено.

В конкретния случай особено големият размер на установените вземания, в достатъчна степен обосновава обезпечителната нужда. Размерът на вземането, отнесен към стойността на имуществото на потенциалния длъжник, не изключва застрашеното удовлетворяване на публичния взискател. За да бъде наложена обезпечителна мярка е достатъчно да има вероятност, че събирането на публичното вземане ще бъде затруднено или невъзможно. В този смисъл, без да е налице необходимост да се изследва имущественото състояние на задълженото лице в рамките на обезпечителното производство, би могло да се направи обосновано предположение, че без прилагането на мерките събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или затруднено.

В конкретния случай са спазени всички законови изисквания за издаване на процесното постановление. По аргумент на разпоредбата на чл. 206а, ал. 1 от ЗМ съществува възможност, бъдещите вземания да бъдат обезпечени, както и е допустимо замяна на наложените обезпечителни мерки, но такива не са налични по преписката, няма и такова искане и в подадената жалба, както пред Директора на Агенция "Митници", така и пред съда.

Съгласно чл. 206б, ал. 5 от ЗМ съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа или ако не съществува изпълнително основание. По отношение на първата хипотеза (представено обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа) по делото не се твърди и не са представени доказателства за изпълнението от страна на

жалбоподателя на тази предпоставка за отмяна на наложената обезпечителна мярка. Втората хипотеза, визирана в чл. 206б, ал. 5 от ЗМ, е неприложима в конкретния случай, доколкото обезпечителните мерки не се предприемат за обезпечаване на вече установени и изискуеми публични вземания, а са предварителни – за обезпечаване на бъдещи публични държавни вземания.

В чл. 206а от ЗМ са посочени видовете обезпечителни мерки, които могат да налагат митническите органи (ал. 1), условията за налагането им (ал. 2 и ал. 3) и ограниченията относно имуществата, по отношение на които могат да бъдат прилагани (ал.4).Наложена обезпечителна мярка е от вида на посочените в чл. 206а, ал. 1, т. 1 от ЗМ. Спазено е изискването на чл. 206а, ал. 3 от ЗМ за съответствие на обезпечителната мярка с размера на държавните вземания, за обезпечаване събирането, на които е наложена. Спазена е ограничителната разпоредба на чл. 206а, ал. 4 от ЗМ.

По отношение на обезпечителните мерки по чл. 206а и сл. от ЗМ законодателят дефинира обезпечителната нужда като последица от неприлагането на мерките – когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митните сборове и другите държавни вземания, събирани от митническите органи (чл. 206а, ал. 2 от ЗМ). В тежест на административния орган е да докаже, че във всеки конкретен случай са били изпълнени условията по чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, тоест че без прилагането на мерките събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или затруднено.

Обстоятелството дали без налагането на обезпечителни мерки събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или ще се затрудни, е фактически въпрос, който подлежи на изследване и преценка от административния орган. В оспореното решение е посочено, че липсата на други финансови задължения към процесния момент не изключва застрашеното удовлетворяване на очакваното вземане.

Размерът на вземането, отнесен към стойността на имуществото на потенциалния длъжник, не изключва застрашеното удовлетворяване на публичния взискател. За да бъде наложена обезпечителна мярка е достатъчно да има вероятност, че събирането на публичното вземане ще бъде затруднено или невъзможно.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорения административен акт е законосъобразен, като издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и неговата цел, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора претендираните от ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение са основателни, като жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати дължимото възнаграждение за процесуален представител в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 206б, ал. 4 и ал. 6 от Закона за Митниците и основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, АССГ, III- то отделение, 80 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕСТЕТИК СЪРВИСИЗ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано

от управителя Амер Мрад, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], срещу Решение № Р-509/32-540641/31.08.2023г.- на Директора на Агенция „Митници“, с което е потвърдено като законосъобразно Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) № РПНОМ-5800-11/32-472047 .

ОСЪЖДА „ЕСТЕТИК СЪРВИСИЗ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция Митници направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (двеста) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: